

บทคัดย่อ

บทคัดย่อวิทยานิพนธ์ เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของความ
สมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์เกษตร

โครงการและพฤติกรรมตลาดของอุตสาหกรรมผักและผลไม้ เช่นและเช่นเดียวกัน ในเขตจังหวัดเชียงใหม่

โดย

นางสาวภา พาฒน์

มีนาคม 2543

ประธานกรรมการที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรารณ์ ปัญญาดี

ภาควิชา/คณะ: ภาควิชาเศรษฐศาสตร์และสหกรณ์การเกษตร คณะธุรกิจการเกษตร

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาโครงการและพฤติกรรมตลาดของอุตสาหกรรมผักผลไม้ เช่นและเช่นเดียวกัน ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ 2) ศึกษาพฤติกรรมตลาดของอุตสาหกรรมผักผลไม้ เช่นและเช่นเดียวกัน ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ 3) เพื่อหาแนวทางในการกำหนดมาตรการเพื่อพัฒนา และปรับปรุงอุตสาหกรรมผักผลไม้ เช่นและเช่นเดียวกัน ในเขตจังหวัดเชียงใหม่

วิธีการศึกษาใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงพรรณนา ในส่วนที่เป็นการศึกษาโครงการและพฤติกรรมตลาดและแนวทางในการกำหนดมาตรการที่จะพัฒนาและปรับปรุงอุตสาหกรรมผักผลไม้ เช่นและเช่นเดียวกัน ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งในการวิเคราะห์เชิงปริมาณเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ การวัดการกระจายตัวของอุตสาหกรรมโดยใช้ Concentration Ratio (CR) และ Herfindahl Index (HI) โดยวัดจากเงินทุนขาดทุนเบียน และยอดขายรวมของอุตสาหกรรมผักผลไม้ เช่นและเช่นเดียวกัน ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ จากปี พ.ศ. 2538 – 2540 และในการวิเคราะห์เชิงพรรณนาจะอธิบายโดยใช้หลักและทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาค ค่าสถิติร้อยละและค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษาโครงการและพฤติกรรมตลาดพบว่า ลักษณะตลาดเป็นตลาดผู้ขายน้อยราย จากการพิจารณาจำนวนธุรกิจและลักษณะของผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีจำนวนธุรกิจไม่มากนัก และชนิดของวัตถุคินทร์หรือผลิตภัณฑ์มีหลากหลายชนิด ซึ่งแต่ละโรงงานก็จะผลิตออกมากล้าม ๆ กัน แต่ทั้งนี้โดยรูปแบบผลิตภัณฑ์ เช่นและเช่นเดียวกัน มีความแตกต่างกันเนื่องจากมีขั้นตอนการผลิตที่ไม่เหมือนกัน วัตถุคินทร์

ที่ใช้ก็จะแตกต่างกัน แต่ผลิตภัณฑ์ในแต่ละประเภทก็จะคล้ายๆ กัน สำหรับผลการศึกษาโดยใช้ CR₄, CR₈ และ CR₁₆ กับข้อมูลเงินทุนจากทะเบียนและ CR₂, CR₄, และ CR₈ กับข้อมูลยอดขายรวมของธุรกิจที่มีขนาดใหญ่ที่สุด 4, 8, 16 และ 2, 4, 8 หน่วยธุรกิจ ตามลำดับในช่วงปี พ.ศ. 2538 - 2540 พบว่าอุตสาหกรรมผ้าผลไม้ เช่น เช็นและเช่น มีลักษณะการกระจายตัวค่อนข้างสูงแต่แนวโน้มการกระจายตัวมีลักษณะลดลง ส่วนผลจากการศึกษาโดยใช้ HI ในปี พ.ศ. 2538 – 2540 พบว่า ผลการวิเคราะห์สอดคล้องกัน คือ อุตสาหกรรมมีการกระจายตัวปานกลางถึงสูง สรุปได้ว่า อุตสาหกรรมผ้าผลไม้ เช่น เช็นและเช่น มีลักษณะเป็นตลาดผู้ขายน้อยราย แต่แนวโน้มของการกระจายตัวลดลง การศึกษาอุปสรรคของผู้ประกอบการรายใหม่ที่จะเข้าสู่ตลาด พบว่า ธุรกิจขนาดใหญ่จะมีอุปสรรคในการเข้ามาประกอบการมากที่สุด รองลงมาคือ ธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมตามลำดับ เนื่องจากธุรกิจขนาดใหญ่ต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก และมีการใช้เทคโนโลยีที่ยุ่งยากซับซ้อน ซึ่งในส่วนของธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมจะไม่มีอุปสรรคมากนัก

ผลการศึกษาพฤติกรรมตลาดพบว่า พฤติกรรมการผลิตของทุกโรงงานจะมีความคล้ายคลึงกัน โดยจะพิจารณาจากวัตถุคิบในแต่ละฤดูกาล ราคาวัตถุคิบ และปริมาณของวัตถุคิบเพื่อกำหนดแนวทางในการผลิต ในส่วนของพฤติกรรมการกำหนดราคาขายมี 2 กรณี คือ 1) การขายสินค้าภายในประเทศ โดยพิจารณาจากต้นทุน ราคากู้แบ่ง และความเคลื่อนไหวของราคา และอุปสงค์ของตลาด 2) การขายสินค้าในต่างประเทศ โดยบริษัทหาลูกค้าเองจะคล้ายคลึงกับการขายสินค้าภายในประเทศ แต่จะมีความแตกต่างคือ มีการพิจารณาถึงราคาส่งออกในปีนั้น คุณภาพของสินค้า ราคากู้แบ่งกำหนด แต่ถ้ามีพ่อค้าคนกลางเข้ามารับซื้อการกำหนดราคาขายกับพ่อค้าคนกลาง ราคาขายจะขึ้นกับคุณภาพสินค้า และการต่อรองกันระหว่างโรงงานกับพ่อค้าคนกลาง ส่วนพฤติกรรมการแข่งขันระหว่างผู้ประกอบการ โรงงานทุกขนาดไม่เน้นการแข่งขันทางค่าน้ำค่า แต่ใช้นโยบายการแข่งขันที่ไม่ใช่ราคา เช่น การมีมาตรฐานผลิตภัณฑ์จากองค์กรอาหารและยา โรงงานที่มีการแข่งขันกันมาก คือ โรงงานขนาดกลาง และขนาดย่อม ตามลำดับ